

NIEUWS

Fam. De Jong-
Van Donselaar 70 jaar
getrouwd

NIEUWS WERELDKERK

Evangelisatie in Cuba
via baseball

KIDS

Kidzrally in Scherpenzeel
één groot feest

Advent

04 | 2013
JAARGANG 112

HET KERKBLAD VAN HET KERKGENOOTSCHAP DER ZEVENDE-DAGS ADVENTISTEN

**SUMMER
SCHOOL**

► Zie pagina 31

Geestverruimend

KOM NAAR DE OPEN DAG OP 23 JUNI IN HUIS TER HEIDE!

Geest- verruimend

"IN DEN BEGINNE SCHIEP GOD DE HEMEL EN DE AARDE. HIJ SCHIEP DE MENS EN PLAATSTE IN HEM DE ZEVEN GEESTEN VAN HET MENS-ZIJN. SATAN ZAG DIT EN BEDIERF DE GEESTEN, ZO ONTSTONDEN OOK ZEVEN KWADE GEESTEN. GOD GAF DE MENS EEN ACHTSTE GEEST, ZIJN REDE, WAARMEE HIJ KON KIEZEN TUSSEN GOED EN KWAAD."

Als we tweeduizend jaar geleden zouden rondlopen en naar een preek of een lezing van een van de eerste christenen hadden geluisterd, dan hadden we waarschijnlijk zoiets gehoord. Geesten speelden een grote rol in het wereldbeeld van de mensen toen. Zo hadden vroege christenen ook een heel ander idee bij de heilige Geest dan wij vaak hebben. Laten wij, in deze week na Pinksteren, er even bij stilstaan.

Als moderne mensen hebben wij een modern wereldbeeld. Wij weten dat de wereld rond is, dat de aarde om de zon draait, en dat hoever je ook omhoog gaat, je nooit in de hemel komt. De schrijvers van het Nieuwe Testament hadden een heel ander wereldbeeld. De aarde was plat en rond, hij dreef op de zee, en als je hoog genoeg zou stijgen kwam je bij de hemel. Dit zijn maar simpele voorbeelden, die redelijk bekend zijn.

Als we kijken naar geesten, dan hebben wij er als moderne mensen weinig voorstelling bij. We kennen de verhalen van spookachtige schimmen. We kennen de verhalen en ervaringen van kwade invloeden van demonen. We kennen het gevoel van nabijheid en geborgenheid dat we soms ervaren wanneer de heilige Geest aanwezig is. Maar daar houdt het zo'n beetje bij op.

Geesten in de oudheid

Mensen in de oudheid kenden geesten op een hele andere manier. Overal om hen heen zagen zij geesten. In de hemel, in de lucht rondom hen en in de aarde. Mensen konden deze geesten ook beschrijven. Ze waren aan de ene kant gemaakt van lucht, want ze waren onzichtbaar. Maar aan de andere kant waren ze ook van vuur, want ze hadden heel veel macht. Er waren ook veel soorten bekend: hemelse geesten, aardse geesten, goede geesten, neutrale geesten en slechte geesten. Ze kenden geesten die je verleiden tot zonde, geesten die je inspireren (letterlijk "begeesten"), maar ook geesten die je gewoon ziek maken. Ook in de mens zat een aantal geesten, dat moest wel, want die heb je nodig om te leven.

Hun redentatie was eigenlijk heel simpel. Mensen moeten ademen om in leven te blijven. Blijkbaar zit er in die lucht iets dat we nodig hebben. Wat zit er in lucht? Geest. Dus wij moeten de luchtgeest steeds inademen. Maar als je in iemand kijkt, zie je alleen lucht in zijn longen. Daar wordt dan die luchtgeest omgezet in een bloedgeest. Je bloed brengt steeds nieuw bloedgeest naar je hele lichaam. Zo worden de geesten in je lichaam gevoed.

Zeven of acht geesten Die geesten die in ons zitten worden ook beschreven. Dat zijn zien, horen, ruiken, voelen en proeven.

**“ ALS MODERNE MENSEN
HEBBEN WE EEN
MODERN
WERELDBEELD ”**

6 Geloven, denken, doen

“MENSEN IN DE
OUDHEID KENDEN
GEESTEN OP EEN HELE
ANDERE MANIER.
OVERAL OM HEN HEEN
ZAGEN ZIJ GEESTEN”

Daarnaast heb je de geest van voortplanting. Christelijke auteurs zeggen dan dat de zevende geest de levensadem is. Heidenen zeggen vaak dat die zevende de stem is. Als laatste hebben we nog een achtste geest. Die noemen ook wij geest: onze rede. Eigenlijk is dit de éne geest om allen te regeren. Met onze redegeest denken we en maken we keuzes. Maar daarover later meer.

Het kwaad We weten ook dat er kwaad in het universum zit. Satan wil niet dat wij gered worden. Daarom heeft hij al bij het allereerste begin Gods perfecte schepping aangetast. Hij introduceerde het kwaad in de wereld, en, zoals de eerste christenen zich dat voorstelden, zorgde satan ervoor dat wij ook kwade geesten in ons hebben. Uiteraard zijn dat er ook zeven. Ze zijn als het ware de kwade gevolgen van de goede geesten. De voortplantingsgeest wordt de geest van ontucht, de

proefgeest wordt de geest van gulzigheid. Deze kwade geesten zitten ook in de mens, in de verschillende organen. Zo zit de ontuchtgeest in de edele delen, en de haatgeest in de lever. Nu hebben wij als mensen dus een zwaar lot. Aan de ene kant hebben wij die geesten van God gekregen, maar zij leiden ons niet per sé naar het goede. Aan de andere kant hebben wij die kwade geesten in ons, die ons wel steeds leiden naar het kwade. Daarom zit er bij ons een ingeboren neiging tot het kwaad. Uiteindelijk is het wapen tegen de zonde de redegeest. Wij kunnen met deze geest de kwade impulsen verwerpen en voor het goede kiezen.

De heilige Geest In het oudheid waren de woorden 'engel' en 'geest' eigenlijk vrijelijk verwisselbaar. Dat klinkt logisch, want we weten dat de kwade geesten op deze aarde eigenlijk engelen waren. Engelen van God worden heel vaak gewoon geest genoemd. Van al deze goede geesten, werd het voor de eerste christenen duidelijk dat er één was die bijzonderder was dan de anderen. Deze bijzondere goede geest was de geest die Jezus beloofde in Handelingen 1:5 en 8, toen hij zei: "Ik zal jullie met de heilige Geest dopen, over niet al te lange tijd." [1] Jullie zullen kracht ontvangen als de heilige Geest rondom jullie is." Blijkbaar was deze geest niet

zomaar een heilige geest, maar dé heilige Geest. Deze bijzondere Geest was deel van de drie-eenheid, en daarom ook deel van God. De andere goede geesten waren alleen in dienst van God.

Pinksteren Nu naar het beeld in de Bijbel. Op Pinksteren, terwijl de discipelen het ontvangen van de Tien Woorden bij Sinaï vieren, daalt deze bijzondere Geest op hen neer. Het is natuurlijk niet toevallig dat de heilige Geest juist op die dag, waarop Israël het sluiten van het eerste verbond nadenkt, neerdaalt. De beelden waarmee Lucas, in Handelingen 2, deze gebeurtenis beschrijft komen precies overeen met de voorstelling die mensen toen van geesten hadden. Er is iets als een hevige wind en er daalt iets als vuurtongen neer. Als je goed leest, zie je dat Lucas niet zegt dat er daadwerkelijk een hevige wind is en ook niet dat er echt vuur is, maar eerder iets dat daarop lijkt: een geest. Er komt een grote geest, dus iets dat lijkt op veel lucht. Die geest verspreidt zich over de mensen aanwezig, en daarom dalen kleine stukjes geest, die lijken op vuur, op de discipelen neer.

Als de geest, die wij nu herkennen als de heilige Geest, neerdaalt op de discipelen, dan vervult hij hen. Dat is een

belangrijke uitdrukking, de geest komt niet alleen in hen, maar vervult hen. Het Griekse woord (*pimplèmi*) heeft de betekenis van vullen totdat er helemaal niets meer bij kan, zelfs niet één druppeltje. Je kent dat wel als je een glas vult en het water stijgt boven de rand uit, maar valt nog nét niet langs de kant — dat is *pimplèmi*. De discipelen zitten zo vol met de heilige Geest dat er geen enkele druppel geest meer bij kan, geen enkele andere geest.

Dat idee doet meteen denken aan de gelijkenis van Jezus in Matteüs 12:43-45. Daar vertelt Jezus over een onreine geest die iemand verlaat. Deze geest zwerft rond op zoek naar een andere plek om te wonen. Als hij die niet vindt, komt hij gewoon weer terug bij die persoon. Hij vindt dan zijn oude 'huis' schoon en opgeruimd en trekt er weer bij in. Nog veel erger, hij nodigt zeven van zijn vrienden uit om bij hem in te wonen. De heilige Geest vult een persoon zo volledig, dat als zo'n kwade geest komt, die kwade geest er niet meer past. Er is eenvoudig geen ruimte meer. Maar je ziet dat christenen ook de keerzijde kennen. De heilige Geest heeft ook wel een heilige plek nodig. Als het lichaam van een persoon teveel bevuild raakt met verkeerde daden, zeker daden waarvoor geen vergeving is gevraagd, dan vindt de geest geen goede woonplek in iemand en is hij gedwongen om te vertrekken.

Gaven van de bijzondere geest Deze heilige Geest gaf met Pinksteren de discipelen een wel heel bijzonder gave. De geest laat ze in talen van andere volken spreken. Elders zien we dat deze heilige Geest andere gaven geeft aan gelovigen: profetie, dienstbaarheid, leiderschap, wijsheid, bemoediging, en nog veel meer. Voor de mensen in die tijd hebben ze het zich moeten voorstellen alsof er een nieuwe geest in hen woont. Naast de andere geesten die ze hebben, hebben ze ergens in een bepaald orgaan de Geest van God. Niet een geest, zoals de kwade geesten, die ons tot ondeugd leidt, maar een die ons bijzondere gaven geeft. Welk orgaan dat is, wordt duidelijk in de brieven van Paulus. Aan de Korintiërs zegt hij dat de Geest in onze harten zit als voorschot of waarborg (1:22). Het hart was in het begrip van de mensen toen het belangrijkste orgaan. Niet omdat het ons bloed rondpompt, dat wisten ze nog niet, maar omdat we daarmee dachten. Elke hartslag was een gedachte. Die bijzondere Geest, de Geest van God zit dus daar, het dichtst bij je gedachten.

En wij? Kijkend naar hoe de mensen toen zich geesten en de heilige Geest voorstelden, zien we dat we als moderne lezers in ons werelddeel toch ver van de belevingswereld van de eerste christenen staan. Maar belangrijk is dat de eeuwigdurende waarheid van Gods kracht zichtbaar blijft in onze levens, in de kerk, en in de wereld om ons heen. Het mooie van Pinksteren is dan ook dat het niet een eenmalige gebeurtenis is geweest. In Handelingen zie je keer op keer dat als iemand zich bekeert en laat dopen, dat de heilige Geest op hem neerdaalt. Die belofte blijft voor alle tijden, ook voor ons. Net zoals de discipelen helemaal vol waren van de Geest, zo kunnen ook wij vol zijn van de Geest. Net zoals zij bijzondere gaven kregen door de invloed van de Geest, zo krijgen wij die ook.

Mag de kracht en goedheid van de Geest de kerk vernieuwen. ◀